

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. március 7.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – A Francia Köztársaság által a Sernam javára végrehajtott támogatások – Az SNCF által a Sernam részére nyújtott szerkezetátalakítási és feltőkésítési támogatás, garanciák és követeléselekedés – E támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító és visszatéríttetésüket elrendelő határozat – Az eszközök együttes értékesítése – Az »adásvétel« fogalma – Az eszközök együttes értékesítése tárgyának és a vételárnak az összekeverése – Nyílt és átlátható eljárás – A magánbefektető kritériuma – Ezen elvnek az eszközök együttes átruházására való alkalmazása – Kompensációs intézkedések”

A C-127/16 P. sz. ügyben,

az **SNCF Mobilités**, korábban Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (székhelye: Saint-Denis [Franciaország], képviselik: P. Beurrier, O. Billard, G. Fabre és V. Landes avocats)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. február 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: B. Stromsky és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Francia Köztársaság**,

a **Mory SA**, felszámolás alatt,

a **Mory Team**, felszámolás alatt

(székhelyük: Pantin [Franciaország], képviselik őket: B. Vatier és F. Loubières avocats)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

* Az eljárás nyelve: francia.

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. március 9-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. július 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az SNCF Mobilités, korábban Société nationale des chemins de fer français (a továbbiakban: SNCF) az Európai Unió Törvényszéke 2015. december 17-i SNCF kontra Bizottság ítéletének (T-242/12, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:1003) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította az SA.12522. (C 37/08.) számú állami támogatásról (Franciaország – A „Sernam 2” ügyben hozott határozat végrehajtása) szóló, 2012. március 9-i 2012/398/EU bizottsági határozat (HL 2012. L 195., 19. o.; a továbbiakban: „Sernam 3” határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

A jogvita előzményei

- 2 A 2000-es évek elején a Sernam SA pénzügyi helyzete, amely vállalkozás tevékenysége strukturálisan veszteséges volt, szerkezetátalakítási terv végrehajtását tette szükségessé, amely többek között az SNCF által hozott, állami támogatásoknak minősülő kereskedelmi és helyreállítási segítségnyújtási intézkedéseken alapult. Az NN 122/2000 (korábbi NJ 140/2000) állami támogatásról szóló, 2001. május 23-i határozatban (HL 2001. C 199., 15. o.; a továbbiakban: „Sernam 1” határozat) az Európai Bizottság jóváhagyta a Sernam-csoportnak nyújtani tervezett szerkezetátalakítási támogatást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított egy, a Sernam szerkezetátalakítását célzó, 503 millió euró összegű támogatást, amelyet eredetileg a Sernamnak a Geodis SA általi átvételére vonatkozó terv keretében kívántak nyújtani.
- 3 2002. június 17-i levelükben a francia hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a „Sernam 1” határozatban jóváhagyott támogatásokat más feltételek mellett folyósították, mint amelyek alapján a Bizottság meghozta a döntését. Egyébiránt egy 2002. július 8-i levélben panasz érkezett a Bizottsághoz a Sernam-dossziéval kapcsolatban.
- 4 2003. április 30-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Francia Köztársaságot az „Állami támogatások – Franciaország – Felhívás észrevételek megtételére az [EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése] alapján a C 32/03 (korábbi NN 122/2000) támogatással kapcsolatban – »Sernam 2: a szerkezetátalakítási támogatások felülvizsgálata« című határozatáról (HL 2003. C 182., 2. o.), miszerint e támogatásokkal szemben megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást.
- 5 A Franciaország által a „Sernam” vállalat részére részben végrehajtott állami támogatásról szóló, 2004. október 20-i 2006/367/EK határozatában (HL 2006. L 140., 1. o.; a továbbiakban: „Sernam 2” határozat) a Bizottság megállapította, hogy nem tartották be a „Sernam 1” határozatot, ami az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének g) pontja értelmében vett, támogatással való visszaélésnek minősül.
- 6 Ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy további 41 millió eurós támogatási összeget nyújtottak jogellenesen bizonyos, a „Sernam 1” határozat meghozatalát követően felmerült veszteségek fedezésére, és elrendelte ezen összeg visszatérítését. Ugyanakkor megállapította továbbá, hogy a francia hatóságok a „Sernam 1” határozattal összhangban lévő több célkitűzésüket is teljesítették, és hogy a

vizsgált támogatás megfelel a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás (HL 1999. C 288., 2. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 322. o.) 3.2.4. pontjában a szerkezetátalakítási terv módosítása kapcsán előírt feltételeknek. A Bizottság tehát megerősítette, hogy a „Sernam 1” határozatban engedélyezett 503 millió eurós állami támogatás a belső piaccal összeegyeztethető azzal a két feltétellel, hogy egyrészt a Sernam a vasúti kézbesítési tevékenységeire helyezi a hangsúlyt, másrészt pedig a közúti kézbesítési tevékenységeit független vállalkozások szolgáltatásaival váltja fel. A „Sernam 2” határozat alternatív lehetőségként előírta a Sernam eszközeinek együttes értékesítését is.

7 Így a „Sernam 2” határozat rendelkező része a következőképpen szól:

„1. cikk

(1) A Sernam [...] javára 2001 májusában jóváhagyott, 503 millió euró összegű állami támogatás összhangban van a közös piaccal a 3. és 4. cikkben előírt feltételek mellett.

(2) A [Francia Köztársaság] által a Sernam [...] részére folyósított, 41 millió euró összegű állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

2. cikk

(1) [A Francia Köztársaság] megtesz minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy visszavegye [helyesen: visszatérítse] annak kedvezményezettjétől az 1. cikk (2) bekezdésében említett és jogtalanul rendelkezésre bocsátott támogatást.

(2) A visszavétel [helyesen: visszatéríttetés] haladéktalanul történik a nemzeti joggal összhangban, olyan mértékben, amennyire az lehetővé teszi e határozat azonnali és eredményes végrehajtását. A támogatás visszavétele [helyesen: visszatéríttetése] kamatokkal együtt történik, amelyet a kedvezményezett számára történő rendelkezésre bocsátás napjától a visszavétel [helyesen: visszatéríttetés] napjáig számítanak. A kamatokat a regionális felhasználású támogatások támogatástartalmának kiszámításához használt referencia-kamatláb alapján számítják ki.

3. cikk

(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel a következő feltételeket kell teljesíteni:

a) A Sernam csak a vasúton történő, expressz zárt tehervonat (»TBE«) koncepciójú kézbesítési tevékenységeit fejlesztheti. E tekintetben az SNCF garantálja, hogy az azt kérelmező minden más szereplőnek ugyanolyan feltételeket biztosít, mint a Sernamnak a vasúti teherszállítás, a »TBE« fejlesztéséhez.

b) Ezzel szemben a Sernamnak az e határozat kihirdetésének [helyesen: közlésének] napjától számított két éven belül teljes egészében egy vagy több, jogilag és gazdaságilag az SNCF-től független és nyílt, átlátható és megkülönböztetéstől mentes eljárásban kiválasztott vállalat közúti fuvarozási eszközeivel és szolgáltatásaival kell felváltania a saját közúti fuvarozási eszközeit és szolgáltatásait.

A Sernam saját közúti fuvarozási eszközei és szolgáltatásai alatt a Sernam tulajdonában lévő vagy általa lízingelt vagy bérbe vett közúti eszközök – azaz a közúti fuvarozási járművek – összességét kell érteni.

A Sernam közúti tevékenységét átvevő vállalatoknak saját erőforrásból kell biztosítaniuk a közúti fuvarozási szolgáltatás teljes egészét.

(2) Amennyiben mostantól fogva 2005. június 30-ig a Sernam egyben, piaci áron, átlátható és nyílt eljárásban értékesíti az aktíváit az SNCF-fel jogi kapcsolatban nem lévő társaságnak, az (1) bekezdés feltételei nem alkalmazandók.

4. cikk

A Sernam mindenfajta részleges vagy teljes értékesítésének piaci áron és az összes konkurens számára átlátható és nyílt eljárás során kell történnie. Ilyen körülmények között a 41 [millió euró] támogatás visszafizetése a Sernamot terheli, amennyiben az tovább létezik.

5. cikk

[A Francia Köztársaság] az e határozat kihirdetésének [helyesen: közlésének] napjától számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot az annak való megfelelés érdekében elfogadott intézkedésekről.

6. cikk

E határozat címzettje a Francia Köztársaság.”

- 8 Az SNCF úgy döntött, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében említett utat választja, amely rendelkezés előírta a Sernam eszközei együttes átruházásának lehetőségét. A francia hatóságok szerint a Sernam gazdasági helyzete nem tette lehetővé, hogy az SNCF nevében egy bank által indított pályázati eljárás keretében pozitív értéket megállapító ajánlatokat kapjanak. Az ezen eljárás keretében benyújtott valamennyi ajánlat súlyosan negatív értéket határozott meg. Mivel egyetlen kötelező ajánlatot sem nyújtottak be, az a döntés született, hogy kizárólag a Sernam vezetőségéhez kötődő 5. pályázó által alakított konzorciummal folytatják a tárgyalásokat. Az 5. pályázó végül 2005. június 15-én szóban jelezte az SNCF-nek, hogy 2005. június 30. előtt nem tud még csak feltételes felvásárlási ajánlatot sem tenni.
- 9 2005. június 30-án az SNCF úgy döntött, hogy az adásvételi szerződést a Financière Sernam SAS-szel köti meg, amely 100%-ban a Sernam vezetőségének tulajdonában állt.
- 10 Az átruházásra négy szakaszban került sor az SNCF, a Sernam, az SAS Sernam Xpress SAS, a Sernam 100%-os tulajdonában lévő tíz leányvállalat egyike, valamint a Financière Sernam között 2005. július 21-én aláírt megállapodási jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Először is az SNCF 57 millió euró összeggel feltőkésítette a Sernamot. Másodszor a Sernam a Sernam Xpress javára részleges eszközzapportot hajtott végre. Ez az apport a Sernam valamennyi eszközét – beleértve az 57 millió euró összegű feltőkésítést – és valamennyi kötelezettségét is érintette bizonyos, összesen 38,5 millió euró összegű pénzügyi kötelezettségek kivételével. Ennek ellentételezéseként a Sernam 100 euró névértékű részesedést szerzett a Sernam Xpressben. Harmadszor közvetlenül az apport megvalósulását követően a Sernam Xpress 2 millió euró összegű tőkeemelését hajtott végre, amelyet teljeskörűen az SNCF jegyzett. E művelet nyomán az SNCF a Sernam Xpress többségi tulajdonosává vált. Negyedszer a Sernam és az SNCF a Sernam Xpressben fennálló összes részesedését a Financière Sernamra ruházta át 2 millió euró vételáron.
- 11 Ezen átruházást követően a Sernamot 2005. december 15-én bírósági határozattal felszámolták. A 41 millió euró értékű követelést, amely a „Sernam 2” határozat értelmében visszatérítendő állami támogatásnak felelt meg, a felszámolás során a Sernam kötelezettségeként vették nyilvántartásba. Ebből az összegből az SNCF a felszámolási eljárásban ténylegesen 2,75 millió euró összeget tudott behajtani.

- 12 2005. június 24-én az első panaszos a Bizottságnál kifogásolta a „Sernam 2” határozat nem megfelelő alkalmazását. A 2006. április 10-i és 2007. április 23-i levelekben egy második érdekelt fél egy másik panaszt terjesztett a Bizottság elé. A két panaszos lényegileg úgy ítélte meg, hogy a „Sernam 2” határozatot visszaélészerűen hajtották végre.
- 13 Az „Állami támogatások – Franciaország – C 37/08 állami támogatás – A »Sernam 2« határozat végrehajtása – Felhívás észrevételek megtételére az [EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése] alapján” című 2008. július 16-i határozatával (HL 2009. C 4., 5. o.) a Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, amely 2012. március 9-én a „Sernam 3” határozat meghozatalához vezetett.
- 14 Ez utóbbi határozatban a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlen 41 millió eurós támogatás visszatéríttetésére nem került sor. Megállapította továbbá, hogy az átruházás során nem tartották be a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeket, és ez alapján megállapította, hogy a „Sernam 2” határozatban foglalt feltételekkel engedélyezett 503 millió eurós szerkezetátalakítási támogatást visszaélészerűen hajtották végre. A Bizottság ezenkívül megállapította, hogy az SNCF által ezen átruházás megvalósítása érdekében végrehajtott intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetetlen új állami támogatásnak minősülnek. Ezen új támogatások magukban foglalták a Sernam SNCF általi, 57 millió euró összegű feltőkésítését, az SNCF Sernammal szemben fennálló 38,5 millió euró összegű követeléseinek elengedését, valamint a Sernam tevékenységeinek a Financière Sernamra történő átruházásakor az SNCF által nyújtott garanciákat, a vasutasoknak nyújtott garancia kivételével.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2012. június 4-én benyújtott keresetlevéllel a fellebbező a „Sernam 3” határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 16 A fellebbező a megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkozott. E jogalapok közül az első azon alapult, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogot, amikor a „Sernam 3” határozatban a magánbefektető kritériumának a jelen ügyben való alkalmazhatatlanságát illetően olyan álláspontot fogalmazott meg, amely nem szerepelt a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozatban; a második jogalap a bizalomvédelem elvének megsértésén alapult; a harmadik az észszerű határidő tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségnek és a jogbiztonság elvének a megsértésén alapult; a negyedik a Bizottság által elkövetett téves jogalkalmazáson és ténybeli hibákon alapult, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházásakor nem tartották tiszteletben a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeket; az ötödik azon alapult, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a „Sernam 2” határozatban a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított 41 millió eurós állami támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség a Financière Sernamra és annak leányvállalataira szállt át; végül pedig a hatodik jogalap azon alapult, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 2005. július 21-i megállapodási jegyzőkönyvben előírt intézkedések a Sernam Xpress és a Financière Sernam javára nyújtott új állami támogatást tartalmaznak.
- 17 A Törvényszék a megtámadott ítéletben, anélkül hogy a Bizottság által az első fokon benyújtott keresettel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogásról határozott volna, a keresetet teljes egészében elutasította, noha helyt adott az SNCF azon érvének, miszerint a Bizottság tévesen tekintette úgy, hogy a Sernam eszközeinek negatív áron történő együttes átruházása nem minősül adásvételnek. Így, amint a megtámadott ítélet 100–108. pontjából kitűnik, a Törvényszék megállapította, hogy az „adásvétel” fogalma nem zárja ki szükségképpen azt, hogy az adott átruházásra negatív áron kerüljön sor.

A felek Bíróság előtti kérelmei

- 18 Fellebbezésében az SNCF azt kéri, hogy a Bíróság:
- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak,
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.
- 19 A Bizottság, a Mory SA és a Mory Team a fellebbezés elutasítását, valamint a fellebbező költségviselésre való kötelezését kéri.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

Az első jogalap első részéről

– A felek érvelése

- 20 Az első jogalap első részében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 194. és 195. pontjában kimondta, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének célja a Sernam gazdasági tevékenységének megszakítása.
- 21 Mindenekelőtt e megállapítás téves jogalkalmazáson alapul. Az eszközöknek a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében említett együttes értékesítése azzal jár, hogy a vállalkozás valamennyi eszközét egyben egyetlen átvevőre ruházzák át. Így az eszközök együttes átruházása fogalmának elkerülhetetlen következménye a vállalkozás tevékenységeinek folytatása.
- 22 E tekintetben a Törvényszék ezenkívül nem indokolta meg megfelelően a megtámadott ítéletet, mivel nem fejtette ki, hogy miként vezethetett volna a Sernam gazdasági tevékenységeinek megszakításához az, ha a Sernam valamennyi eszközét egyben egyetlen átvevőre ruházzák át, akinek ráadásul – amint azt a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése jelzi – a Sernam felszabaduló piaci részesedéseit is át kellett vennie.
- 23 Ezenkívül a válasz szakaszában a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Bizottság azzal érvel, hogy a Sernam eszközei együttes átruházásának az a célja, hogy megszakítsák a vállalkozás tevékenységeit, noha a 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet (C-277/00, EU:C:2004:238, 68–70. pont) és a 2005. október 19-i CDA Datenträger Albrechts kontra Bizottság ítélet (T-324/00, EU:T:2005:364, 73. pont) alapjául szolgáló ügyekben maga a Bizottság fejtette ki, hogy az ilyen átruházás azzal a hatással jár, hogy a vállalkozás gazdasági tevékenysége folytatódik.
- 24 Ezt követően a fellebbező úgy véli, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése világosan meghatározza a Sernam eszközei együttes átruházásának célját, azaz hogy a Sernam többé ne működjön korábbi jogi formájában, és hogy piaci részesedéseit felszabadítsák egy független átvevő számára. A követett cél – amint az e határozat (217) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdéséből kiténik – tehát az, hogy a jövőre nézve megszakítsanak minden, az SNCF és leányvállalata között fennálló tőkekapcsolatot annak érdekében, hogy elkerüljék új állami támogatás nyújtását.

- 25 A Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 194. és 195. pontjában kimondta, hogy a Sernam eszközei együttes átruházásának célja a vállalkozás gazdasági tevékenységének megszakítása, olyan célkitűzést állapított meg, amely nem tűnik ki sem a „Sernam 2” határozat rendelkező részéből, sem pedig annak indokolásából. Hasonlóan a fellebbező azt is kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 218. pontjában egy, a Sernam eszközeit a saját üzleti stratégiájába beépítő átvevőt említ, noha e feltétel nem szerepel a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdésének szövegében, amely csak egy független, azaz az SNCF-fel jogi kapcsolatban nem álló átvevőre utal. A Törvényszék ekképpen olyan értelmezést követ, amely eltér e határozat szövegétől, noha ez utóbbi teljesen egyértelmű.
- 26 Márpedig a fellebbező szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlata valamely jogi aktus rendelkező részének a jogi aktus elfogadásához vezető indoklás fényében történő értelmezésének lehetőségét azon esetekre korlátozza, amikor e rendelkező rész nem kellően egyértelmű (1980. június 19-i Roudolff ítélet, 803/79, EU:C:1980:166, 7. pont). A Törvényszék azáltal, hogy ezen értelmező elvet a jelen ügyben alkalmazta, noha a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének szövege azt nem indokolja, elferdítette e határozatot.
- 27 Végül a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos, mivel a Törvényszék ezen ítélet 194. és 195. pontjában megállapította, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése egyértelműen kimondja, hogy az eszközök együttes átruházásának célja a Sernam gazdasági tevékenységének megszakítása, miközben a megtámadott ítélet 218. pontjában úgy vélte, hogy ugyanezen preambulumbekzdés „olyan benyomást kelthet, hogy tovább folytatják a [...] vállalkozás gazdasági tevékenységét”.
- 28 A Mory és a Mory Team által támogatott Bizottság úgy véli, hogy az első jogalap első részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 29 Mindjárt az elején el kell utasítani a Törvényszék által alkalmazott értelmezési módszerekre vonatkozó kifogást. A megtámadott ítélet 86. és 87. pontjában a Törvényszék az alkalmazása érdekében emlékeztetett a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatára, miszerint egyrészt valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét kell figyelembe venni, hanem az összefüggéseit, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is, amelynek a részét képezi (lásd különösen: 2017. szeptember 27-i Nintendo ítélet, C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), másrészt pedig, hogy valamely uniós jogi aktus rendelkező része elválaszthatatlan annak indokolásától, és a jogi aktust szükség esetén az elfogadásához vezető indokok figyelembevételével kell értelmezni (2011. október 25-i eDate Advertising és társai ítélet, C-509/09 és C-161/10, EU:C:2011:685, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék – ideértve a fellebbezőnek a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének elferdítésére vonatkozó állítását is – e rendelkezés céljának értékelésekor tévesen alkalmazta a jogot, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 191. pontjában rámutatott arra, hogy e határozat (200) és (208)–(211) preambulumbekzdéséből – amely rendelkezések „A verseny torzulásának megelőzése – konkrét ellentételezések” című szakaszban találhatók – kitűnik, hogy az említett határozat célja az volt, hogy megállapítsa a Sernam által kapott támogatás és annak visszaélészerű felhasználása miatti ellentételezéseket, megkövetelve e vállalkozástól, hogy „tartósan visszavonul[jon] az alapvetően túlkapacitással rendelkező piacokról”, annak elkerülése érdekében, hogy „egy [olyan] vállalat [...], amelynek a bejelentett nehézségei miatt abba kellett volna hagynia a tevékenységét, [...] mesterséges [...] részesedéssel rendelkezzen [az erős verseny által jellemzett] piacokon a pénzügyileg egészséges konkurens vállalatok kárára”.

- 31 Ebből következik, hogy – amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 192. pontjában megállapította – a „Sernam 2” határozat 3. cikke (1) bekezdésének célja „a Sernam jelenlétének megszüntetése volt a túlkapacitással rendelkező piacon, annak érdekében, hogy magakadályozzanak minden, az 503 millió eurós szerkezetátalakítási támogatás nyújtásához kapcsolódó versenytorzulást”, megkövetelve a Sernam közötti tevékenységeinek más vállalkozások általi átvételét és a Sernam tevékenységeinek a vasúti teherszállítás felé való diverzifikálását.
- 32 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy egyrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 193. pontjában megállapította, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése, amely arra utal, hogy a piaci részesedések felszabadulnak a független átvevő számára, e határozat (200) és (208)–(211) preambulumbekzdéséhez hasonlóan e határozatnak a verseny torzulásának megelőzésével foglalkozó részében található, másrészt pedig, hogy a Törvényszék ezen ítélet 194. pontjában rámutatott arra, hogy „a »Sernam 2« határozat 3. cikkének egymással kifejezetten alternatív viszonyban álló két bekezdése feltételeket állapított meg az 503 millió eurós szerkezetátalakítási támogatást illetően, és mindkettő ugyanarra az e támogatás által eredményezett versenytorzulások megelőzésére vonatkozó célra irányult”.
- 33 Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 194. és 195. pontjában helyesen vonhatta le ez alapján azt a következtetést, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdésével együttesen értelmezett 3. cikkének (2) bekezdésében előírányzott, a Sernam eszközei együttes értékesítésének célja a Sernam gazdasági tevékenységének megszakítása és a vállalkozás eltűnése volt, ami feleslegessé tette volna az e határozat 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő feltételek tiszteletben tartását.
- 34 Az indokolási kötelezettség tiszteletben tartását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az ítélet indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd különösen: 2017. április 4-i Ombudsman kontra Staelen ítélet, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Márpedig meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletnek a jelen ítélet 30–33. pontjában összefoglalt 191–195. pontja jogilag megkövetelt módon bemutatja, hogy a Törvényszék milyen okokból állapította meg, hogy a Sernam eszközei együttes átruházásának célja e vállalkozás gazdasági tevékenységének megszakítása volt.
- 36 Nem lehet helyt adni a fellebbező azon érvének sem, miszerint a Törvényszék ellentmondásos indokolást adott. Rá kell mutatni ugyanis arra, hogy noha a Törvényszék a megtámadott ítélet 218. pontjában megállapította, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése szerint az eszközöket egyben átvevő társaság a Sernam eszközeivel ténylegesen végezheti annak tevékenységeit, ami olyan benyomást kelthet, hogy tovább folytatják a vállalkozás gazdasági tevékenységét, a Törvényszék rögtön pontosította, „hogy szükségképpen egy, a Sernamtól eltérő szereplő, a vevő tevékenységéről van szó, amely a Sernam eszközeit saját üzleti stratégiájába építi, aminek hiányában a kedvezményezett piaci részesedését nem tekinthetnék »felszabadultnak«”.
- 37 Egyébiránt e pontosítással a Törvényszék csak azt erősítette meg – anélkül, hogy a „Sernam 2” határozatot elferdítette volna –, hogy e határozat 3. cikke (2) bekezdésének alkalmazása azt feltételezi, hogy a Sernam eszközeit egy független átvevő számára értékesítik.
- 38 Végül az arra alapított érvet, hogy a Bizottság által a válaszbeadványában képviselt álláspont eltér attól az állásponttól, amelyet a Bizottság a 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet (C-277/00, EU:C:2004:238, 68–70. pont) és a 2005. október 19-i CDA Datenträger Albrechts kontra Bizottság ítélet (T-324/00, EU:T:2005:364, 73. pont) alapjául szolgáló ügyekben képviselt, mivel ezen érv nem

bizonyítja, hogy a Törvényszék miért alkalmazta tévesen a jogot a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdése céljának értékelése során, mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd analógia útján: 2016. december 14-i SV Capital kontra ABE ítélet, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 69. pont).

- 39 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első jogalap első részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvelése

- 40 Az első jogalap második részében a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 90. pontjában úgy értelmezte a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében említett „értékesítés” fogalmát, hogy az az eszközök 2005. június 30-i tényleges átruházására utal. Márpedig sem a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdése, sem pedig a (217) preambulumbekkezdése nem utal ilyen tényleges átruházásra. Ezenkívül a francia jog és különösen a code civil (francia polgári törvénykönyv) 1583. cikke szerint az adásvétel az eladó és a vevő közötti megállapodásból ered, amint azok megegyeznek a dologban és a vételárban, még akkor is, ha a dolog birtokba adására még nem került sor, és még nem fizették meg a vételárat sem. Így a Törvényszék azáltal, hogy az „értékesítés” kifejezésnek olyan jelentést tulajdonított, amely a Bizottság által használt egyértelmű kifejezéseken túllép, és nem tűnik ki sem a „Sernam 2” határozat rendelkező részéből, sem annak indokolásából, továbbá amely ellentétes e kifejezésnek a nemzeti jogrendszerekben elfogadott jelentésével, elferdítette az „értékesítés” fogalmát, és ennél fogva tévesen alkalmazta a jogot.
- 41 A Bizottság szerint az első jogalap második részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 42 Meg kell jegyezni, hogy – amint a jelen ítélet 30–33. pontjából kitűnik – a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (2) bekezdésének célja annak biztosítása, hogy a piaci részesedések ténylegesen felszabaduljanak egy független átvevő számára.
- 43 Így a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 90. pontjában megállapította, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt időbeli feltétel tiszteletben tartása, amely feltétel szerint e rendelkezés abban az esetben alkalmazható, „[a]mennyiben mostantól fogva 2005. június 30-ig a Sernam [...] értékesíti az aktíváit”, szükségessé tette az eszközök ezen időpontig való tényleges átruházását, és nem alkalmazta tévesen a jogot akkor sem, amikor ezen ítélet 91. pontjában megállapította, hogy e határidőt nem tartották tiszteletben.
- 44 Ennél fogva az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvelése

- 45 Az első jogalap harmadik részében a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és nem indokolta meg megfelelően a megtámadott ítéletet, amikor ezen ítélet 118. és 124. pontjában megállapította, hogy a Sernam eszközeinek a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírányzott együttes értékesítése kizárólag az eszközökre vonatkozhat.

- 46 Először is a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék – azáltal, hogy megelégedett a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének, valamint e határozat (217) preambulumbekzdésének megismétlésével akkor, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 117. pontjában kijelentette, hogy a „Sernam 2” határozat „egyértelműen szembeállítja a »Sernam (eszközei és kötelezettségei) egészének eladását« és a Sernam »eszközeinek egyben való eladását«, és amikor másrészt ezen ítélet 118. és 124. pontjában megállapította, hogy a Bizottság megalapozottan vélte úgy, hogy az eszközök együttes eladása kizárólag az eszközökre vonatkozhat, a kötelezettségek kizárásával – kategorikus kijelentést tett, és így az említett ítéletet nem indokolta meg megfelelően.
- 47 Másodszor a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen állította egymással szembe a Sernam egészének eladását, ideértve az eszközöket és kötelezettségeket is, valamint az eszközök egyben való eladását, a kötelezettségek kizárásával.
- 48 Mindenekelőtt e szembeállítás a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének elferdítéséből ered, mivel e rendelkezés egyáltalán nem fejt ki, hogy kizárólag az eszközöket kell értékesíteni, és minden kötelezettséget ki kell zárni.
- 49 Ezt követően a fellebbező vitatja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 119. pontjában szereplő megállapítását, miszerint az eszközök együttes értékesítésének oly módon történő értelmezése, hogy az magában foglalhatja a kötelezettségeket is, egyenértékű lenne a „Sernam 2” határozat 3. cikkének két bekezdésében szereplő – az e határozat (217) preambulumbekzdésében felvázolt két értékesítési forgatókönyvhöz kapcsolódó – két alternatív feltétel között fennálló különbség tagadásával.
- 50 Az első forgatókönyvhöz, azaz a Sernam egészének értékesítéséhez kapcsolódó feltételek célja a fellebbező szerint az, hogy a versenytársak számára enyhítsék a Sernam piacon maradásával járó kedvezőtlen következményeket azáltal, hogy előírják a Sernam közötti tevékenységeinek más vállalkozások általi átvételét és a Sernam tevékenységeinek a vasúti teherszállítás felé való diverzifikálását. E feltételek a második forgatókönyvben, azaz a Sernam eszközeinek együttes átruházása esetén nem indokoltak, mivel a Sernam már nem tevékenykedne korábbi jogi formájában, és felszabadította volna piaci részesedéseit egy független átvevő számára. Az e két forgatókönyv közül az egyikhez, illetve a másikhoz kapcsolódó feltételek tehát teljesen eltérőek.
- 51 Végül a fellebbező azzal érvel, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésével állítólag követett célra tekintettel a kötelezettségeknek az eszközökhöz való hozzáadása semmilyen hatással nincs a gazdasági tevékenység folytatására, hanem esetlegesen csak az érték megállapítására van kihatással.
- 52 Ha a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének célja az lett volna, hogy megszakítsa a Sernam gazdasági tevékenységét, e rendelkezésnek utalnia kellett volna valamely, e célkitűzés elérését lehetővé tevő átruházási módra, úgymint az eszközök egyenként vagy tételenként történő értékesítésére.
- 53 A Bizottság szerint az első jogalap harmadik részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 54 Először is a fellebbező azon érvét illetően, miszerint a Törvényszék tévesen állította egymással szembe a Sernam egészének eladását, ideértve az eszközöket és kötelezettségeket is, valamint az eszközök egyben való eladását, a kötelezettségek kizárásával, mindjárt az elején emlékeztetni kell arra, hogy – amint a jelen ítélet 30–33. pontjában megjegyzésre került – a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (1) és (2) bekezdése ugyanazon célra, azaz a Sernam túlkapacitással rendelkező piacon folytatott gazdasági tevékenységének megszakítására irányuló két alternatív lehetőséget jelent.

- 55 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdése kimondja, hogy amennyiben a Sernam egészének – ideértve az eszközöket és kötelezettségeket is – értékesítése esetén e vállalkozás tevékenységei folytatódnának, az e határozat 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket kell alkalmazni. Ezzel szemben a Sernam eszközeinek együttes átruházása esetén nem ez lenne a helyzet, mivel a vállalkozás tevékenységei megszakadnának abból eredően, hogy e társaság piaci részesedései egy független átvevő számára felszabadulnak, és az említett társaság egy túlkapacitással rendelkező ágazatból eltűnik.
- 56 Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 117. pontjában helyesen állapíthatta meg, hogy a „Sernam 2” határozat egyértelműen szembeállítja a Sernam egészének eladását, ideértve az eszközöket és kötelezettségeket is, valamint a Sernam eszközeinek egyben való eladását, és ezen ítélet 118. és 124. pontjában helyesen következtetett ez alapján arra, hogy a Sernam eszközeinek a „Sernam 2” határozat (217) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdésében említett együttes átruházását úgy kell értelmezni, hogy az kizárja a kötelezettségeket.
- 57 A fellebbező állításával ellentétben egy olyan értelmezés, mint amelyre a Törvényszék a megtámadott ítélet 119. pontjában utalt, egyenértékű lenne a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében szereplő két alternatív feltétel között fennálló különbség tagadásával.
- 58 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 47. pontjában rámutatott, a fellebbező által előadott érvelés elfogadása esetén úgy lehetne eladni a Sernam szinte egészét, hogy e társaság folytatja tevékenységét, anélkül hogy végre kellene hajtani a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (1) bekezdésében előírt ellentételezéseket, ami teljesen megfosztaná e határozat 3. cikkének (2) bekezdését a hatékony érvényesüléstől.
- 59 Másodszor azt illetően, hogy a fellebbező szerint a megtámadott ítélet indokolása hiányos, meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 34. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel a megtámadott ítélet megfelel a Törvényszéket terhelő indokolási követelményeknek, mivel ez utóbbi ezen ítélet 117–119. pontjában kifejtette, hogy milyen okokból tekintette úgy, hogy az eszközök együttes értékesítése csak az eszközökre vonatkozhat.
- 60 A fentiekre tekintettel az első jogalap harmadik részét el kell utasítani mint megalapozatlant. Ennélfogva az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

- 61 A második jogalap keretében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 163. és 164. pontjában úgy tekintette, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházása nem nyílt és átlátható pályázati felhívás eredménye volt, amint azt a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdése megkövetelte, azzal az indokkal, hogy az 5. pályázó és a Sernam vezetősége által alkotott konzorcium volt az, amely eredetileg részt vett a pályázati felhívásban, nem pedig annak tagjai egyénileg, és hogy ennélfogva a vezetőség nem vett részt kezdettől fogva önállóan az eljárásban. Nem tűnik ki sem a „Sernam 2” határozatból, sem pedig az uniós jogból, hogy a valamely pályázati eljárás végén kiválasztott pályázónak kezdettől fogva önállóan kell részt vennie az eljárásban.
- 62 A fellebbező emlékeztet arra, hogy az 5. pályázó és a Sernam vezetősége a konzorciumon belül az eljárás kezdetétől fogva kötődött a pályázati felhíváshoz, és az eszközök összességéért a legkevésbé negatív értéket ajánlották. A Sernam vezetősége csak az 5. pályázó visszalépését követően döntött úgy, hogy folytatja az eljárást, és egyedül nyújtja be az eredetileg a konzorcium által tett átvételi ajánlatot.

Így a fellebbező úgy véli, hogy e körülmények teljesítik a pályázati felhívás nyílt és átlátható jellegére vonatkozó követelményeket, amint azok a Bizottság határozathozatali gyakorlatából és a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnnek.

- 63 A Bizottság a határozathozatali gyakorlatában ugyanis e tekintetben megköveteli, hogy valamennyi, a szóban forgó átvétel iránt esetlegesen érdeklődő félnek – akár felkérték, akár nem – alkalma legyen ajánlatot tenni, és ennek érdekében azonos információszerzési lehetőségek, illetve határidőkkel kapcsolatos feltételek vonatkozzanak rájuk. Ezenfelül a 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítéletben (C-277/00, EU:C:2004:238, 95. pont) és a 2005. október 19-i CDA Datenträger Albrechts kontra Bizottság ítéletben (T-324/00, EU:T:2005:364, 73. pont) megállapításra került, hogy az, hogy az értékesítés nem azonnal, hanem egy másik társasággal folytatott sikertelen kísérleteket követően valósult meg, annak alátámasztására alkalmas valószínűsítő körülmény, hogy a lefolytatott eljárás kellően nyílt és átlátható volt.
- 64 Ezenfelül a fellebbező úgy véli, hogy el lehet ismerni, hogy a közbeszerzések területén alkalmazandó nyitottság és átláthatóság elve analógia útján az eszközátruházási eljárásokra is alkalmazható. Márpedig a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítés: HL 2015. L 275., 68. o.), valamint a koncessziós szerződésekről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből (HL 2014. L 94., 1. o.; helyesbítés: HL 2015. L 114., 24. o.) kitűnik, hogy az uniós jog lehetővé teszi egy első közbeszerzési eljárás megghiúsulását követően az ilyen szerződés előzetes hirdetmény és versenyeztetés nélküli odaítélését egy gazdasági szereplő részére még akkor is, ha ez a szereplő nem vett részt ebben az első eljárásban, és anélkül, hogy ez a nyilvánosság és az átláthatóság elvének megsértését jelentené. Ezeket az elveket *a fortiori* teljesülnék kell tekinteni akkor, ha az eszközöket azon utolsó érdekelt félre ruházták át, aki egyedüliként nyújtott be kötelező ajánlatot, még akkor is, ha az egész eljárásban részt vett, noha kezdetben egy olyan konzorcium tagjaként, amelynek a másik tagja visszalépett az eljárástól.
- 65 A Bizottság szerint a második jogalap elfogadhatatlan, illetve másodlagosan megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 66 Mindenekelőtt, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a jelen ügyben közzétett pályázati felhívás és a közbeszerzések területén alkalmazandó elvek közötti, a jelen ítélet 64. pontjában hivatkozott esetleges analógiát, meg kell jegyezni, hogy a fellebbező által ezen esetleges analógiára alapított érv azon alapul, hogy a pályázati eljárás végén egyetlen ajánlatot, illetve egyetlen megfelelő ajánlatot sem nyújtottak be. Márpedig egy ilyen érv csak akkor lenne elfogadható, ha a Törvényszék által a megtámadott ítélet 170. pontjában tett azon ténybeli megállapítást kérdőjeleznék meg, miszerint „az átlátható és nyílt ajánlati felhívási eljárás »utolsó érdekelt személye« a 4. pályázó volt [...]. Márpedig, ahogyan azt a Bizottság a beadványaiban hangsúlyozza, az 5. pályázó visszavonulása után a folyamatban az elejétől fogva részt vevő, és a második forduló kimenetele iránt érdeklődését szintén kifejező 4. pályázóhoz kellett [volna] fordulni”. Az említett érv, amely arra hívja fel a Bíróságot, hogy a Törvényszék által a tények és bizonyítékok szabad mérlegelése keretében elvégzett elemzést a sajátjával váltsa fel, tehát elfogadhatatlan, és azt el kell utasítani.
- 67 Továbbá a Bizottság által a határozataiban vagy iránymutatásaiban követett gyakorlat, még ha feltételezzük is, hogy alátámasztja a fellebbező érvét, semmiképpen nem kötheti a Bíróságot az uniós szabályok értelmezése során (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Electrabel és Dunamenti Erömű kontra Bizottság ítélet, C-357/14 P, EU:C:2015:642, 68. pont).

- 68 Mindenesetre, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 183. pontjában helyesen emlékeztetett, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint valamely pályázati eljárás nyílt és átlátható jellegét az adott ügy tényállását jellemző sajátos valószínűsítő körülmények együttese alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 95. pont).
- 69 Ennélfogva a jelen ügy sajátos tényállására tekintettel a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 170. és 171. pontjában megállapította, hogy a nyertes ajánlat nem olyan pályázótól származott, amely az eljárás kezdetétől fogva önállóan vett részt az ajánlati felhívásban, ezen ítélet 174. pontjában helyesen tekinthette úgy, hogy az eljárás nyílt és átlátható jellegére vonatkozó követelményt nem tartották tiszteletben.
- 70 Következésképpen a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvelése

- 71 A harmadik jogalap keretében a fellebbező előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 165–167. és 170. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket, amikor megállapította, hogy a Sernam vezetőségének kötelező ajánlata nem tekinthető nyílt és átlátható pályázati felhívást követően tett ajánlatnak, mivel ezen ajánlat sokkal kedvezőtlenebb volt az eladó számára, mint a pályázati eljárás második fordulójában a 4. és 5. pályázó által benyújtott nem kötelező ajánlatok.
- 72 Ezen elemzés a jelen ügy tényeinek elferdítésén alapul. A Törvényszék nem vette figyelembe azt aényt, hogy az e két pályázó által javasolt feltőkésítési összeg szükségképpen azt feltételezi, hogy az ügylet megvalósulásának időpontjában a Sernam pénzforgalmában marad a 2004-es év egyenlegében szereplő 49,2 millió eurós összeg. Márpedig a Sernam vezetősége által 2005. június 30-án benyújtott ajánlat, amely egy 59 millió eurós feltőkésítésre utalt, figyelembe veszi a Sernam pénzforgalmi mutatójának 2004. december 31. és 2005. június 30. közötti jelentős romlását.
- 73 A Bizottság szerint a harmadik jogalap hatástalan, illetve másodlagosan megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 74 Amennyiben a fellebbező a Sernam vezetősége, valamint a 4. és az 5. pályázó által benyújtott ajánlatok Törvényszék általi értékelését vitatja, elegendő megállapítani azt, hogy a fellebbező azon elemek egyikét kérdőjelezi meg, amelyek alapján a Törvényszék a megtámadott ítélet 174. pontjában úgy vélte, hogy e vezetőség ajánlata nem nyílt és átlátható pályázati eljárás eredménye.
- 75 Márpedig, amint a jelen ítélet 68. és 69. pontjában foglalt, a fellebbezés második jogalapjára vonatkozó elemzésből kitűnik, a jelen ügy tényállására tekintettel az a körülmény, hogy a Sernam vezetősége nem vett részt kezdettől fogva önállóan a pályázati eljárásban, elegendő annak megállapításához, hogy ezen eljárásnak a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében megkövetelt nyílt és átlátható jellegét nem tartották tiszteletben.
- 76 Ennélfogva a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvelése

- 77 A negyedik jogalap keretében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 153. pontjában megállapította, hogy a Bizottság nem keverte össze az adásvétel tárgyát és a vételárat, amikor arra az álláspontra jutott, hogy a Sernam, majd a Sernam Xpress egymást követő feltőkésítései révén a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdését megsértve egy nettó 57 millió eurós összeget adtak hozzá az eszközökhöz.
- 78 Először is a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 153. pontjában kategorikusan kijelentette, hogy „elegendő azt megállapítani, hogy a Bizottság egyáltalán nem keverte össze az adásvétel tárgyát és a vételárat”, ezen ítéletet nem indokolta meg megfelelően.
- 79 Másodszor a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 153. pontjában nem ismerte el, hogy az 57 millió eurós feltőkésítés a Sernam eszközeinek együttes értékesítése során „fizetett” negatív vételárat jelent, a megtámadott ítéletet szintén ellentmondásosan indokolta meg, mivel a megtámadott ítélet 103. és 107. pontjában elismerte, hogy az állami támogatások joga nem azzal foglalkozik, hogy az ügyletek milyen jogi formát ölthetnek, hanem azok valós gazdasági tartalmával, és hogy az eladó általi előzetes feltőkésítés révén az értékesítésre negatív áron is sor kerülhet.
- 80 Harmadszor a Törvényszék többször is tévesen alkalmazta a jogot. Egyrészt téves a megtámadott ítélet 153. pontjában foglalt azon értékelése, miszerint a Sernam, majd a Sernam Xpress egymást követő feltőkésítései révén egy nettó 57 millió eurós összeget adtak hozzá e társaságok eszközeihez. A fellebbező szerint az 57 millió eurós feltőkésítés nem az átruházott eszközökhöz való hozzáadásnak minősül, hanem a Sernam eszközeinek együttes megszerzéséért fizetett negatív árnak felel meg.
- 81 Másrészt a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor a megtámadott ítélet 154. és 158. pontjában megállapította, hogy a negatív ár abból ered, hogy nem tartották tiszteletben az arra irányuló kötelezettséget, hogy csak a Sernam eszközeit adják el, a kötelezettségek nélkül, és hogy amennyiben a fellebbező e kötelezettséget tiszteletben tartotta volna, a vételár pozitív vagy nulla lett volna. A fellebbező szerint, mivel az eszközök együttes értékesítése a Sernam tevékenységének folytatásával jár, az átruházott tevékenység strukturálisan veszteséges jellege és a munkaszerződéseknek a francia jogban előírt automatikus átszállása szükségképpen a tevékenység negatív értékének megállapítását vonja maga után. Így a negatív ár fennállása nem bizonyos kötelezettségek hozzáadásának, hanem egy strukturálisan veszteséges gazdasági egység átruházásának a következménye.
- 82 A Bizottság úgy véli, hogy a negyedik jogalap részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 83 Először is a megtámadott ítélet indokolásának hiányosságára vonatkozó kifogást illetően meg kell jegyezni, hogy ezen ítélet 152. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság a „Sernam 3” határozat (117) preambulumbekkezdésében úgy ítélte meg, hogy „a Sernam és a Sernam Xpress feltőkésítései révén nettó 57 millió euró adódott a Sernam eszközeihez, valamint hogy a »Sernam 2« határozat 3. cikkének (2) bekezdése nem engedélyezi az eszközök értékének ilyen növelését”.
- 84 A jelen ítélet 34. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel mindebből kitűnik, hogy a Törvényszék a megkövetelt egyértelműséggel kifejtette azon indokokat, hogy a Bizottság miért nem keverte össze az adásvétel tárgyát és a vételárat.

- 85 Másodszor nem lehet azzal érvelni, hogy a megtámadott ítélet 153. pontja ellentmond ugyanezen ítélet 103. és 107. pontjának. Ez utóbbi pontok ugyanis az „adásvétel” fogalmának elemzésével kapcsolatosak, amely során a Törvényszék az első fokon előterjesztett negyedik jogalap második része keretében megállapította, hogy különösen az eladó általi előzetes feltőkésítés révén az értékesítésre negatív áron is sor kerülhet.
- 86 E kérdés elkülönül attól a kérdéstől, hogy a jelen ügyben a Bizottság megállapíthatta-e, ahogyan a „Sernam 3” határozat (117) preambulumbekzdésében tette, hogy az eszközhozzáadásra a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének megsértésével került sor, amely kérdést a Törvényszék a hozzá benyújtott negyedik jogalap negyedik része keretében vizsgálta meg, és a megtámadott ítélet 153. pontja e részhez tartozik.
- 87 Harmadszor, amennyiben a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a jelen ítélet 80. és 81. pontjában hivatkozottak szerint tévesen alkalmazta a jogot, meg kell állapítani egyrészt, hogy a megtámadott ítélet 153. pontjában a Törvényszék annak megjegyzésére szorítkozott, hogy a Sernam feltőkésítése révén nettó 57 millió eurós összeget adtak hozzá az eszközökhöz, amely ténybeli elemet a felek nem vitatják.
- 88 Másrészt, amint a jelen ítélet 54–58. pontjából kitűnik, a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy mivel a Sernam eszközeinek együttes értékesítésekor a kötelezettségeket is figyelembe vették, nem tartották tiszteletben a „Sernam 2” határozatban előírt kötelezettséget. Az a következtetés, amelyet a Törvényszék ez alapján a megtámadott ítélet 154. és 158. pontjában levont akkor, amikor megállapította, hogy a Sernam eszközeiért fizetett negatív ár pozitív vagy nulla lett volna, ha kizárólag az eszközöket értékesítették volna, a ténybeli értékelés körébe tartozik. Mivel a fellebbező egyáltalán nem hivatkozik a tények elferdítésére, érvelését mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 89 A fentiekre tekintettel a negyedik jogalapot mint részben megalapozatlant, részben pedig elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvelése

- 90 Az ötödik jogalap keretében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 278. pontjában elferdítette a „Sernam 2” határozat 4. cikkét, és hogy ezen ítélet 279. pontjában tévesen állapította meg, hogy mivel a Sernam gazdaságilag tovább létezett a Sernam Xpress, majd a Financière Sernam keretében, sérti e rendelkezést az, hogy a Sernam felszámolásakor a 41 millió eurós támogatás visszatérítése iránti követelést a kötelezettségek között rögzítették.
- 91 Először is a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 278. pontjában megállapította, hogy „a »Sernam 2« határozat 4. cikkében szereplő, a Sernam továbblétezésére vonatkozó hivatkozás csak a Sernam gazdasági tevékenységének fennmaradására utalhat”, noha e rendelkezés csupán azt mondta ki, hogy „a 41 [millió eurós] támogatás visszafizetése a Sernamot terheli, amennyiben az tovább létezik”.
- 92 A fellebbező szerint, mivel az említett rendelkezés egyértelmű, azt szó szerint kell értelmezni. Így az e rendelkezésben foglalt, a „Sernam” létezésére való utalást úgy kell értelmezni, hogy az a Sernam által alkotott jogi személy létezésére vonatkozik. A „Sernam 2” határozat 4. cikke tehát csak az alapján tesz megkülönböztetést, hogy a Sernam jogi személy tovább létezik-e, vagy sem, anélkül hogy kifejezetten vagy hallgatólagosan figyelembe venné a társaság gazdasági tevékenysége megszakadásának kérdését.

- 93 A fellebbező a 2001. szeptember 20-i Banks ítélet (C-390/98, EU:C:2001:456) 77. pontjára és a 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet (C-277/00, EU:C:2004:238) 80. pontjára hivatkozva azzal érvel, hogy ezen értelmezés megfelel a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának, miszerint abban az esetben, ha egy állami támogatásban részesülő társaság az eszközeit harmadik személy részére piaci áron értékesíti, a kapott támogatás a piaci ár részévé válik, így a támogatást ténylegesen továbbra is az eladó élvezi.
- 94 A Törvényszék, mivel a „Sernam 2” határozat 4. cikkének olyan értelmet és hatályt tulajdonított, amellyel az – egyértelmű megfogalmazására figyelemmel – nem rendelkezik, elferdítette e rendelkezést, és tévesen alkalmazta a jogot.
- 95 Másodszor a 2010. szeptember 13-i Görögország és társai kontra Bizottság ítélet (T-415/05, T-416/05 és T-423/05, EU:T:2010:386) 135. pontja és a 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet (T-123/09, EU:T:2012:164) 155. pontja alapján a fellebbező megjegyzi, hogy az állami támogatásban részesülő társaság és az annak eszközeit átvevő társaság közötti gazdasági folytonosság fennállásának értékelésekor – amely folytonosság azzal jár, hogy a támogatásban való részesüléssel járó versenylőny az említett eszközök megszerzőjére száll át – figyelembe kell venni az átruházás tárgyát, az átruházási árat, az átvevő vállalkozás és az eredeti vállalkozás részvényeseinek vagy tulajdonosainak azonosságát, az átruházás időpontját, illetve az ügylet gazdasági logikáját. Márpedig a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Sernam és az annak eszközeit egyben megszerző vállalkozás közötti gazdasági folytonosság értékelésekor e kritériumokat alkalmazta.
- 96 Mindenekelőtt a részvényesek azonosságát illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 242. pontjában tévesen állapította meg, hogy a gazdasági folytonosságot a Sernam és a Sernam Xpress között kell vizsgálni. Mivel a francia jog nem teszi lehetővé többek között azt, hogy egy adásvételi szerződésben negatív árat kössenek ki, a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek lehetetlenné tették azt, hogy a Sernam eszközeit együttesen közvetlenül a Financière Sernam részére értékesítsék. A követett eljárás, azaz a feltőkésítést követő tőkehozzájárulás-átruházás e nemzeti jogi korlátok között biztosította azt, hogy az ügylet valós gazdasági tartalma az legyen, hogy a Sernam eszközeit együttesen átruházzák a Financière Sernamra.
- 97 A Törvényszék azáltal, hogy a Sernam és a Sernam Xpress közötti viszonyokat elemezte, mesterségesen részekre bontott egyetlen ügyletet, megsértve ezáltal azon elvet, miszerint az állami támogatások joga nem azzal foglalkozik, hogy az ügyletek milyen jogi formát ölthetnek, hanem azok valós gazdasági tartalmával. A Törvényszék egyébiránt ellentmondásos indokolást adott a megtámadott ítélet 107. pontjában felidézett azon elv vonatkozásában, miszerint az értékesítésre negatív áron is sor kerülhet.
- 98 Továbbá az átruházási árat illetően a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 255. pontjában megtagadta a Sernam eszközeiért fizetett piaci ár figyelembevételét, noha e kritérium – különösen a 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet (C-277/00, EU:C:2004:238, 86. pont) és a 2005. október 19-i CDA Datenträger Albrechts kontra Bizottság ítélet (T-324/00, EU:T:2005:364, 97–99. pont) alapján – a gazdasági folytonosság hiányának megállapítására szolgáló legfontosabb kritériumok egyike.
- 99 Ráadásul az átruházás tárgyát illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 240. pontjában tévesen állapította meg, hogy e kritérium teljesül, mivel a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdését megsértve a vállalkozás egészét átruházták. Márpedig az eszközöket nem valamennyi kötelezettséggel együtt, hanem kizárólag az üzemeltetési kötelezettségekkel együtt ruházták át, ami a Törvényszék által elvégzett elemzést hatástalanná teszi.
- 100 Egyébiránt a fellebbező vitatja a Törvényszék által a megtámadott ítélet 246. pontjában elvégzett, az átruházás időpontjára vonatkozó értékelést, miszerint a Törvényszék úgy vélte, hogy a jogellenes támogatás visszatéríttetését elrendelő határozat végrehajtásának időpontja olyan kedvező az ilyen

támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség megkerülésére, mint a hivatalos vizsgálati eljárás szakasza. A jelen ügyben semmilyen megkerülésre nem lehet hivatkozni, mivel maga a Bizottság rendelkezett az eszközök együttes átruházásának lehetőségéről, és az említett eszközöket piaci áron adták el.

- 101 Végül az ügylet gazdasági logikáját illetően a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt célt megsértették, mivel a Sernam tevékenységét nem szakították meg. Márpedig éppen e rendelkezés teszi lehetővé a Sernam tevékenységének átruházását azáltal, hogy engedélyezi a Sernam eszközeinek együttes átruházását.
- 102 A Bizottság szerint az ötödik jogalap alátámasztására felhozott érvek hatástalanok, illetve másodlagosan megalapozatlanok.

A Bíróság álláspontja

- 103 Amennyiben a fellebbező először is azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 278. pontjában téves jelentést tulajdonított a Sernam további létezésének, meg kell állapítani, hogy a fellebbező, noha a „Sernam 2” határozat 4. cikkének elferdítésére hivatkozik, valójában e rendelkezés Törvényszék általi értelmezését vitatja.
- 104 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogellenesen nyújtott állami támogatás visszatéríttetésének fő célja a jogellenes támogatással biztosított versenylőny által okozott versenytorzulás kiküszöbölése (lásd különösen: 2015. október 1-jei Electrabel és Dunamenti Erőmű kontra Bizottság ítélet C-357/14 P, EU:C:2015:642, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jogellenes, illetve a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás nyújtását megelőző helyzet helyreállítása a Szerződések állami támogatásra vonatkozó rendelkezései hatékony érvényesülésének fenntartásához szükséges követelménynek minősül (2001. szeptember 20-i Banks ítélet, C-390/98, EU:C:2001:456, 75. pont).
- 105 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerint, ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet (lásd különösen: 2016. december 21-i Bizottság kontra Aer Lingus és Ryanair Designated Activity ítélet, C-164/15 P és C-165/15 P, EU:C:2016:990, 39. pont).
- 106 Így, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 277. pontjában emlékeztetett, a jogellenes támogatásokat azzal a társasággal kell visszatéríttetni, amely az e támogatásokban részesülő vállalkozás gazdasági tevékenységét folytatja, amennyiben megállapításra kerül, hogy e társaság az említett támogatásokban való részesülésből eredő versenylőnyt továbbra is ténylegesen élvezi (lásd ebben az értelemben: 2013. január 24-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-529/09, EU:C:2013:31, 109. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 278. pontjában helyesen állapította meg, hogy a „Sernam 2” határozat 4. cikkében szereplő, a Sernam továbblétezésére vonatkozó hivatkozás „csak a Sernam gazdasági tevékenységének fennmaradására utalhat”.
- 108 Másodszor a gazdasági folytonosság elemzése során elkövetett állítólagos téves jogalkalmazást illetően emlékeztetni kell arra, hogy az eszközátruházásban részes társaságok közötti ilyen folytonosság vizsgálatakor figyelembe kell venni az átruházás tárgyát, azaz az eszközöket és kötelezettségeket, a munkaerő folytonosságát, a vagyoni eszközök egyben tartását, az átruházási árat, az átvevő vállalkozás és az eredeti vállalkozás részvényeseinek vagy tulajdonosainak azonosságát, az átruházás időpontját,

amely történhet a vizsgálat megkezdése, az eljárás megindítása vagy a végleges határozat meghozatala után, és végül az ügylet gazdasági logikáját (lásd különösen: 2003. május 8-i *Italie és SIM 2 Multimedia kontra Bizottság* ítélet, C-328/99 és C-399/00, EU:C:2003:252, 78. pont).

- 109 Először is az átruházás tárgyát illetően meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 240. pontjában csak emlékeztetett az ezen ítélet 134–137. pontjában tett ténybeli megállapításokra, melyek szerint az ügylet tárgya nem korlátozódott a Sernam eszközeinek értékesítésére, hanem a társaság egészének átruházására vonatkozott, ideértve az eszközöket és kötelezettségeket is. Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbező a fellebbezés keretében nem vitatja e megállapításokat.
- 110 Másodszor meg kell jegyezni, hogy – amint a jelen ítélet 66–69. pontjában szereplő elemzésből kitűnik – a Törvényszék helyesen ítélhette meg úgy, hogy a Sernam vezetősége által benyújtott ajánlat nem nyílt és átlátható pályázati eljárás eredménye volt. Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 255. pontjában helyesen állapította meg, hogy ezen okból a jelen ügyben fizetett negatív ár nem piaci ár volt.
- 111 Ráadásul a Törvényszék e megállapításának alátámasztása érdekében más körülményeket is figyelembe vett, amelyeket a fellebbező nem vitatott; így különösen a megtámadott ítélet 256. és 260. pontjában megjegyezte, hogy az állítólagos piaci ár működési támogatásnak felel meg, és hogy a benyújtott szakértői vélemények nem bizonyítják, hogy az átruházási ár ilyen piaci ár volt. Következésképpen a fellebbező nem kifogásolhatja, hogy a Törvényszék megtagadta a piaci ár kritériumának figyelembevételét.
- 112 Harmadszor, ami a részvényesek azonosságára vonatkozó kritérium alkalmazását illetően a fellebbező által hivatkozott téves jogalkalmazást illeti, meg kell állapítani, hogy noha nagyobb súlyt kell tulajdonítani az állami támogatások valós gazdasági tartalmának, e támogatások jogi formája is relevánsnak bizonyulhat azok valós gazdasági tartalmának értékelésekor. Így különösen a támogatás átruházásának kérdését eltérően kell vizsgálni attól függően, hogy az átruházásra a tulajdoni részesedés értékesítése keretében, vagy pedig az eszközök egészben vagy részben történő értékesítése keretében kerül sor (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i *Németország kontra Bizottság* ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 78. és 84. pont).
- 113 Ebből kitűnik, hogy a Törvényszék helyesen járt el akkor, amikor a megtámadott ítélet 242. pontjában nem vizsgálta felül azt, hogy a Bizottság a Sernam és a Sernam Xpress közötti jogviszonyt vette figyelembe annak megállapításakor, hogy a jogellenes támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség a Sernam Xpressre terheli, amely kötelezettség végül a Financière Sernamra szállt át ez utóbbinak a Sernam Xpress-szel való összeolvadása következtében.
- 114 Végül ugyanazon, a jelen ítélet 85. és 86. pontjában szereplő okokból a fellebbező nem érvelhet azzal, hogy a Törvényszék a részvényesek azonosságára vonatkozó kritérium elemzésekor ellentmondott a megtámadott ítélet 107. pontjában szereplő azon megállapításának, hogy az értékesítésre elvileg negatív áron is sor kerülhet.
- 115 Egyébiránt az átruházás időpontját illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 246. pontjában a Törvényszék annak megállapítására szorítkozott, hogy „a támogatás kedvezményezettje eszközeinek együttes eladásá[ra vonatkozó lehetőséget], valamint a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás visszatérítésére irányuló kötelezettséget tartalmazó határozat végrehajtásának időpontja legalább olyan kedvezőnek tűnik a visszatérítési kötelezettség megkerülésére, mint a hivatalos vizsgálati eljárás szakasza”, ami nem minősülhet téves jogalkalmazásnak.
- 116 Amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy semmilyen megkerülésre nem lehet hivatkozni, mivel a „Sernam 2” határozat rendelkezett a Sernam eszközei együttes átruházásának lehetőségéről, elegendő arra emlékeztetni, hogy különösen a jelen ítélet 54–58. és 109–111. pontjából kitűnik, hogy ezen

átruházás nem korlátozódott kizárólag a Sernam eszközeire, és hogy arra nem a piaci áron került sor. Következésképpen a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt követelményeket nem tartották be.

- 117 Végül a fellebbező azon érve, miszerint a Törvényszék az átruházási ügylet gazdasági logikájának vizsgálata keretében tévesen állapította meg, hogy mivel a Sernam gazdasági tevékenysége nem szakadt meg, a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt célt nem tartották tiszteletben, nem fogadható el. Elegendő ugyanis arra emlékeztetni, hogy a jelen ítélet 30–33. pontjából kitűnik, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt cél éppen e tevékenység megszakítása volt.
- 118 Következésképpen a fellebbező azon érvei, amelyek szerint a Törvényszék a Sernam és az annak eszközeit egyben megszerző vállalkozások közötti gazdasági folytonosság elemzésekor tévesen alkalmazta a jogot, nem megalapozottak.
- 119 A fentiekre tekintettel az ötödik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A hatodik jogalap első részéről

– A felek érvelése

- 120 A hatodik jogalap első részében a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék csak egyet vett figyelembe a Bizottság által annak alátámasztására felhozott indokok közül, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházására nem lehet alkalmazni a magánbefektető kritériumát, és hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 312. pontjában kijelentette – annak megállapítását követően, hogy e kritérium nem alkalmazható, mivel a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében lehetővé tett ilyen átruházás egyenértékű a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (1) bekezdésében előírt kompenzációs intézkedésekkel –, hogy „a továbbiakban nem kell megvizsgálni a Bizottság által az állami támogatások »visszatéríttetésével« összefüggésben felmerült magánbefektető kritériuma alkalmazhatatlanságának igazolása érdekében hivatkozott [...] érveket”. A Törvényszék ezáltal ezen ítélet indokolása során nem vizsgálta meg és nem válaszolt a fellebbező által az első fokon benyújtott keresetben azzal szemben felhozott kifogásokra, hogy a magánbefektető kritériuma az állítólagos visszatéríttetési helyzet miatt nem alkalmazható.
- 121 A fellebbező úgy véli továbbá, hogy az a két indok, amelyre a Bizottság a magánbefektető kritériuma alkalmazhatóságának tagadásakor támaszkodik, ellentmondásos. A Bizottság ugyanis e kritérium kizárását nem igazolhatja egyszerre a visszatéríttetési helyzet alapján, amely azzal jár, hogy a szóban forgó támogatás a belső piaccal összeegyeztethetetlen, és ugyanakkor egy kompenzációs intézkedés fennállása alapján, amely azzal jár, hogy a támogatás e piaccal összeegyeztethető. A Törvényszék így nem vizsgálta meg a „Sernam 3” határozat indokolását jellemző, a felhozott indokok közötti ellentmondást.
- 122 A Bizottság úgy véli, hogy a hatodik jogalap első részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 123 Mindjárt az elején el kell utasítani a fellebbező azon érvét, miszerint a Törvényszék tévesen nem állapította meg a „Sernam 3” határozat alapjául szolgáló indokolás ellentmondásosságát. Ezen érvelést ugyanis, amelyre a fellebbező csak a válasz szakaszában hivatkozott, a Törvényszék előtt nem hozta fel. Márpedig nem kifogásolható az, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg egy olyan érvet, amelyet nem hoztak fel előtte.
- 124 A fellebbező arra alapított érvét illetően, hogy a Törvényszék elmulasztott választ adni, meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 286. és 287. pontjában utalt a Bizottság által a magánbefektető kritériuma alkalmazhatóságának tagadása érdekében felhozott érvekre. Amint arra a Törvényszék emlékeztetett, a Bizottság a „Sernam 3” határozat (154) és (155) preambulumbekzdésében két indokra támaszkodik, azaz először is arra, hogy e kritérium nem alkalmazható támogatás visszatéríttetése esetén, másodsor pedig arra, hogy a Sernam eszközeinek a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében engedélyezett együttes értékesítése egy olyan kompenzációs helyzet része, amely kizárja a körültekintő magánbefektető elvének figyelembevételét.
- 125 A Törvényszék a megtámadott ítélet 288–311. pontjában megvizsgálta a magánbefektető kritériumának a kompenzációs intézkedésekre való alkalmazhatóságát, és megállapította, hogy e kritériumot ki kell zárni, ezen ítélet 309. pontjában megjegyezve, hogy „a Sernam eszközei [együttes] értékesítésének a [»Sernam 3«] határozat (155) preambulumbekzdésében felidézett kompenzációs logikája eltért a nyereségének maximalizálására, illetve a jelen esetben veszteségének minimalizálására törekvő magánszereplő logikájától”.
- 126 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az arra alapított érv, hogy a Bizottság esetleg tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a magánbefektető kritériuma a visszatéríttetési helyzet miatt sem alkalmazható, amelynek keretébe illeszkedik a Sernam eszközeinek együttes értékesítése, mindenképpen hatástalan. Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 312. pontjában megállapíthatta – anélkül hogy ezen ítélet indokolása során elmulasztott volna választ adni –, hogy ezen érvet már nem kell megvizsgálni.
- 127 A fentiekre figyelemmel a hatodik jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalap második részéről

– A felek érvelése

- 128 A hatodik jogalap második részében a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék azáltal, hogy elfogadta a Bizottság által a „Sernam 3” határozat (155) preambulumbekzdésében követett megközelítést, miszerint a körültekintő magánbefektető elve nem alkalmazható, mivel a Sernam eszközeinek együttes értékesítése kompenzációs intézkedés, elferdítette a „Sernam 2” határozatot. E második rész alátámasztása érdekében a fellebbező négy érvre hivatkozik.
- 129 Először is a Törvényszék kiforgatta a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének szövegét. Az e rendelkezésben előírt azon kötelezettség, miszerint a Sernam eszközeit együttesen piaci áron, átlátható és nyílt pályázati eljárásban kell átruházni, éppen a körültekintő magánbefektető kritériuma alkalmazásának felel meg. E következtetés egyébként az [EUMSZ] 107. [cikk] (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleményből (HL 2016. C 262., 1. o.) is kitűnik. A Törvényszék azáltal, hogy megtagadta a körültekintő magánbefektető kritériumának a Sernam eszközeinek együttes átruházására való alkalmazását, elferdítette a jogvita tényállását és a „Sernam 2” határozat tartalmát, az e határozatban foglalt indokolást saját indokolásával váltva fel.

- 130 Másodszor a Törvényszék elferdítette a „Sernam 2” határozatot akkor is, amikor a megtámadott ítélet 301. pontjában megállapította, hogy „[m]ivel az eszközök [együttes] értékesítésére vonatkozó feltétel kizárta a kötelezettségeket, a jelen ügyben fogalmilag ki volt zárva a negatív ár elérésének lehetősége”. Márpedig annak megállapításakor, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházásakor ki kellett zárni valamennyi kötelezettséget, a Törvényszék – amint azzal a fellebbező a fellebbezése első jogalapja harmadik részének alátámasztásakor is érvelt, amely érvelés a jelen ítélet 47–52. pontjában került bemutatásra – elferdítette a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdését. Ugyanígy tett akkor is, amikor egy további, a „Sernam 2” határozatban nem foglalt feltételt állapított meg annak kijelentésekor, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházásakor az ár nem lehet negatív. A „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének szövege ugyanis csak a piaci ár követelményét említi, amely az ítélkezési gyakorlat értelmében negatív is lehet, amint ez a 2003. január 28-i Németország kontra Bizottság ítéletből (C-334/99, EU:C:2003:55, 133. pont) és a 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítéletből (T-511/09, EU:T:2015:284, 139. pont) is kitűnik.
- 131 Harmadszor a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék ellentmondásos indokolást adott akkor, amikor a megtámadott ítélet 301. pontjában megállapította, hogy „a jelen ügyben fogalmilag ki volt zárva a negatív ár elérésének lehetősége”. E megállapítás ellentétes az ezen ítélet 100. pontjában tett kijelentéssel, miszerint a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdése értelmében „az árral kapcsolatos egyetlen követelmény a [...] piaci ár volt”.
- 132 Negyedszer a fellebbező úgy véli, hogy a piaci ár pozitív vagy negatív értékének semmilyen hatása nem volt a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében követett cél megvalósítására. E határozat (217) preambulumbekkezdése értelmében e cél abban áll, hogy a Sernam felszabadítsa piaci részesedéseit egy független átvevő számára, és hogy a társaság többé ne működjön a korábbi jogi formájában, anélkül hogy a pozitív ár szükségessége megjelenjen. Márpedig a fellebbező szerint e célok megvalósultak akkor, amikor a Sernam eszközeit – ugyan negatív, de – piaci áron átlátható és nyílt pályázati eljárásban ruházták át. Következésképpen a Törvényszék akkor is elferdítette a „Sernam 2” határozatot, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Sernam eszközeinek együttes átruházása fogalmilag nem valósulhat meg negatív áron.
- 133 A nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról szóló bizottsági iránymutatás (HL 2014. C 249., 1. o.) 80. pontjából egyébként kitűnik, hogy a versenytorzulást korlátozó kompenzációs intézkedéseknek „ezért rendes esetben olyan életképes, önálló üzletágaknak a vállalkozás folytatásának elve melletti elidegenítéseként kell megvalósulniuk, amelyek – amennyiben azokat megfelelő vevő működteti – képesek hosszú távon eredményesen versenyezni”. A „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt cél tökéletesen beleillik ebbe a logikába, mivel biztosítja a Sernam piaci részesedéseinek felszabadulását a társaság eszközeinek átvevője javára, és lehetővé teszi az átvevő számára, hogy hosszú távon eredményesen versenyezzen. E tekintetben a piaci ár értékének semmilyen hatása nincs.
- 134 A Bizottság szerint a hatodik jogalap második részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 135 Mindjárt az elején meg kell jegyezni, hogy noha a fellebbező a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének elferdítésére hivatkozik, valójában azt kívánja jelezni, hogy a Törvényszék állítólag tévesen értelmezte e rendelkezést, aminek eredményeképpen ez utóbbi megtagadta a körültekintő magánbefektető kritériumának alkalmazását.
- 136 Először is a fellebbező tévesen érvel azzal, hogy a piaci áron, nyílt és átlátható pályázati eljárásban való értékesítésre vonatkozó kötelezettség megfelel a körültekintő magánbefektető kritériuma alkalmazásának.

- 137 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e kritérium alkalmazhatóságának kérdését meg kell különböztetni az alkalmazásának kérdésétől (lásd különösen: 2014. április 3-i Bizottság kontra Hollandia és ING Groep ítélet, C-224/12 P, EU:C:2014:213, 29. és 33. pont).
- 138 Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 292. pontjában helyesen rámutatott, a magánbefektető kritériumának alkalmazhatósága végeredményben attól függ, hogy az érintett tagállam részvényesi minőségében, nem pedig közhatalmi minőségében nyújt gazdasági előnyt a hozzá tartozó vállalkozásnak (lásd különösen: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 81. pont; 2014. április 3-i Bizottság kontra Hollandia és ING Groep ítélet, C-224/12 P, EU:C:2014:213, 31. pont).
- 139 Amennyiben megállapításra kerül a közjogi jogalany részvényesi minőségben való beavatkozása, és ezáltal a magánbefektető kritériumának alkalmazhatósága, e kritérium alkalmazása ezt követően annak eldöntésére irányul, hogy az állami források felhasználásával valamely állami vállalkozásnak bármilyen formában nyújtott gazdasági előny a hatásai folytán torzítja-e a versenyt, vagy azzal fenyeget-e, valamint érinti-e a tagállamok közötti kereskedelmet (2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 89. pont).
- 140 A magánbefektető kritériumának alkalmazását illetően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kétségtelenül kitűnik, hogy a piaci ár az a legmagasabb ár, amelyet a rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánbefektető hajlandó egy társaságért fizetni abban a helyzetben, amelyben az található, és hogy ha a hatóság nyílt, átlátható és feltételektől mentes pályázati eljárásban értékesít valamely hozzá tartozó vállalkozást, vélelmezhető, hogy a piaci ár megfelel a legmagasabb ajánlatnak (lásd különösen: 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet, C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682, 92. és 94. pont; 2015. július 16-i BVVG-ítélet, C-39/14, EU:C:2015:470, 32. pont).
- 141 A fellebbező állításával ellentétben azonban a körültekintő magánbefektető kritériumának alkalmazhatóságára nem lehet egy olyan feltételből következtetni, amely rendszerint e kritérium alkalmazásához tartozik. Ennélfogva nem lehet arra következtetni, hogy egy piaci áron, nyílt és átlátható pályázati eljárásban való átruházás szükségképpen e kritérium alkalmazásának minősül.
- 142 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 142. pontjában rámutatott, magának a kompenzációnak a lényegét jelenti annak előírása, hogy az egészséges verseny helyreállítását szolgáló feltételek keretében kompenzációs intézkedéseket kell alkalmazni, ez azonban egyáltalán nem feltételezi az állam szerepvállalását ezen intézkedések megvalósításában.
- 143 Másodszor, amennyiben a fellebbező a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 301. pontjában tett, a Sernam eszközeinek együttes értékesítése során elért árral kapcsolatos megállapítását vitatja, meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a kötelezettségek ezen átruházásból való kizárására vonatkozó kötelezettségre tekintettel állapította meg, hogy fogalmilag ki van zárva a negatív ár elérésének lehetősége. Márpedig, amint a jelen ítélet 54–58. pontjából kitűnik, a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli a kötelezettségek ilyen kizárását. Következésképpen nem lehet azt állítani, hogy ezáltal a Törvényszék egy további, a „Sernam 2” határozatban nem szereplő feltételt írt elő.
- 144 Harmadszor, amennyiben a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben ellentmondásos indokolást adott, meg kell jegyezni, hogy a fellebbező a negyedik jogalap keretében előadott és a jelen ítélet 79. pontjában összefoglalt érveléshez hasonló érvelést ad elő. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint a jelen ítélet 85. pontjában megállapításra került – a megtámadott ítélet 100. pontjában tett kijelentés, miszerint a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének szó szerinti értelmezése alapján az árral kapcsolatos egyetlen követelmény a nyílt és

átlátható eljárásban elért piaci ár volt, az „adásvétel” fogalmának elemzéséhez kapcsolódik, amely elemzés során a Törvényszék az első fokon előadott negyedik jogalap második része keretében megállapította, hogy egy értékesítésre elvileg negatív áron is sor kerülhet.

- 145 E megfontolás tehát egy olyan kérdésre vonatkozik, amely eltér a Törvényszék által a megtámadott ítélet 301. pontjában megvizsgált azon kérdéstől, hogy a Sernam eszközeinek együttes értékesítésére vonatkozó jelen ügyben lehetséges volt-e a negatív vételár. Ezen okokból az indokolás említett ellentmondásosságára alapított érv nem megalapozott.
- 146 Negyedszer, amennyiben a fellebbező úgy véli, hogy az átruházási ár pozitív vagy negatív jellege semmilyen hatással nincs a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében követett célra, meg kell jegyezni, hogy mivel ezen ár értéke attól függ, hogy az átruházás magában foglalja-e a kötelezettségeket, vagy az átruházásból kizárják azokat, ezen érv összemosódik az első jogalap harmadik része keretében előadott érvvel, amely szerint a Sernam eszközeinek együttes értékesítésekor a kötelezettségek hozzáadása egyáltalán nem hat ki e célra. Ezen érvet tehát ugyanazon, a jelen ítélet 54–58. pontjában kifejtett okokból el kell utasítani.
- 147 A fentiekre tekintettel a hatodik jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalap harmadik részéről

– A felek érvelése

- 148 A hatodik jogalap harmadik részében a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy helyt adott azon érvnek, miszerint a körütekintő magánbefektető elve a Sernam eszközeinek együttes átruházására nem alkalmazható ezen átruházás kompenzációs jellege miatt, megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését.
- 149 A fellebbező szerint egy kompenzációs intézkedés végrehajtása nem az államot mint közhatalmat, hanem a támogatás kedvezményezettjét terheli, amely lehet állami vállalat vagy magánvállalkozás is. Ennélfogva semmi nem indokolja a körütekintő magánbefektető elve alkalmazásának elutasítását egy kompenzációs intézkedés végrehajtása esetén.
- 150 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, és különösen a 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítéletből (C-124/10 P, EU:C:2012:318, 78. pont) és a 2014. április 3-i Bizottság kontra Hollandia és ING Groep ítéletből (C-224/12 P, EU:C:2014:213, 32–37. pont) kitűnik, hogy az említett elv alkalmazása megkerülhetetlen, és a Bizottság azt köteles alkalmazni, mielőtt az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése alapján megállapíthatná állami támogatás fennállását.
- 151 Noha a „Sernam 2” határozat konkrét cél elérését írta elő, egyértelmű, hogy jogilag a fellebbezőnek a Sernam részvényese minőségében e cél elérése érdekében gazdaságilag észszerű módon kell eljárnia, ahogyan egy magánbefektető is eljárna, kivéve, ha új állami támogatásokat nyújtanak.
- 152 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat, és különösen a 2012. szeptember 11-i Corsica Ferries France kontra Bizottság ítélet (T-565/08, EU:T:2012:415, 83. és 84. pont) teljes mértékben figyelembe veszi azt, hogy a magánbefektetők a gazdaságilag legészszerűbb magatartást tanúsítják a kötöttségek által megállapított keretek és a törvény által engedett határok között. Márpedig a jelen ügy körülményeire tekintettel a ténylegesen alkalmazott megoldástól – azaz a bírósági felszámolástól – eltérő bármely más megoldás költségesebb lett volna. A Törvényszék, mivel megtagadta azt, hogy összehasonlítsa a fellebbező magatartását azon gazdasági racionalitással, amely egy ugyanezen körülmények között lévő magánbefektető gazdasági racionalitása lett volna, és mivel a megtámadott ítélet 309. pontjában

megállapította, hogy a Sernam eszközei együttes értékesítésének kompenzációs logikája eltér a nyereségének maximalizálására, illetve a jelen esetben veszteségének minimalizálására törekvő magán gazdasági szereplő logikájától, megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését.

- 153 Ezenkívül, mivel a fellebbező magatartása gazdasági racionalitásának kérdését az átruházás összes elemére alkalmazni kell, a Törvényszék a megtámadott ítélet 323. és 327. pontjában is tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amely pontok a Bizottság által azonosított új támogatásokra vonatkoznak, azaz arra, hogy a Sernam bírósági felszámolásakor a követeléseket a kötelezettségek között rögzítették, illetve hogy a kötelezettségekre vonatkozóan garanciákat nyújtottak az átvevőnek.
- 154 Egyébiránt a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 310. pontjában úgy ítélte meg, hogy „[a] vitatott intézkedések tehát közvetlenül a »Sernam 2« határozat 3. cikke (2) bekezdésének megsértéséből erednek, vagyis semmilyen kapcsolatban nem állnak a magánbefektető kritériumának alkalmazásával”, tévesen alkalmazta a jogot, mivel e megállapítás hibás amiatt, hogy a Törvényszék az EUMSZ 107. cikket megsértve megtagadta a magánbefektető kritériumának alkalmazását.
- 155 A Bizottság szerint a hatodik jogalap harmadik részét el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 156 Amennyiben a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék kizárta a magánbefektető kritériumának figyelembevételét, mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 138. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében e kritérium alkalmazhatósága attól függ, hogy az érintett tagállam részvényesi minőségében, nem pedig közhatalmi minőségében jár el. E tekintetben a Bizottság olyan átfogó mérlegelést folytat le, amely során az érintett tagállam által szolgáltatott adatokon kívül figyelembe vesz az adott ügyben releváns minden egyéb olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a szóban forgó intézkedés az említett tagállam részvényesi vagy közhatalmi minőségéből ered-e (lásd ebben az értelemben: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 86. pont; 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet, C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682, 60. pont; 2015. október 1-jei Electrabel és Dunamenti Erőmű kontra Bizottság ítélet, C-357/14 P, EU:C:2015:642, 102. pont).
- 157 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy az állami támogatás fennállásának megállapítása során a magánbefektető kritériuma lehetővé teszi annak megállapítását, hogy az érintett tagállam által hozott intézkedések megfeleltek-e a gazdasági racionalitás kritériumának oly módon, hogy valamely magánbefektető is elfogadhatta volna ezen intézkedéseket (lásd különösen: 2014. április 3-i Bizottság kontra Hollandia és ING Groep ítélet, C-224/12 P, EU:C:2014:213, 36. pont). Így e kritérium értelmében azok a feltételek, amelyeknek valamely intézkedésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk szerinti „támogatás” fogalmába tartozzon, nem teljesülnek, ha a kedvezményezett állami vállalkozás az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz a szokásos piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna (lásd különösen: 2014. szeptember 4-i SNCM és Franciaország kontra Corsica Ferries France ítélet, C-533/12 P és C-536/12 P, EU:C:2014:2142, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 158 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a magánbefektető kritériuma azt feltételezi, hogy a közjogi jogalany magatartása egy szokásos piaci feltételek mellett eljáró befektető magatartásához hasonlítható.
- 159 Márpedig, amint a jelen ítélet 30–32. pontjából kitűnik, és amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 305. és 306. pontjában rámutatott, a Sernam eszközeinek a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében említett együttes átruházása a versenytorzulás megelőzését célzó kompenzációs intézkedésnek minősül. Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 307. és 308. pontjában

helyesen tekinthette úgy, hogy a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdésében előírt intézkedések nem felelnek meg a szokásos piaci feltételeknek, és hogy így – amint arra a Törvényszék ezen ítélet 309. pontjában rámutatott – „a Sernam eszközei [együttes] értékesítésének [...] kompenzációs logikája eltért a nyereségének maximalizálására, illetve a jelen esetben veszteségének minimalizálására törekvő magán szereplő logikájától”, és az említett ítélet 311. pontjában ez alapján megállapította, hogy nem lehet kifogásolni azt, hogy a Bizottság a „Sernam 3” határozat (155) preambulumbekzdésében ezen okokból elutasította a magánbefektető kritériumának alkalmazását.

- 160 Kétségtelen, hogy e kritérium nem vonatkoztat el azon kötelezettségektől, amelyeknek a gazdasági szereplők alá vannak vetve (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i SNCM és Franciaország kontra Corsica Ferries France ítélet, C-533/12 P és C-536/12 P, EU:C:2014:2142, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A szokásos piaci feltételeket alkotó kötelezettségeket azonban nem szabad összekeverni az e piacon fennálló verseny torzulásának megelőzésére irányuló kötelezettségekkel.
- 161 Noha – amint azzal a fellebbező érvel – a „Sernam 2” határozat végrehajtása magában foglalta az, hogy a fellebbező gazdaságilag észszerűen járjon el, e határozatot azonban nem lehetett volna a határozat 3. cikke (2) bekezdésének megsértésével végrehajtani, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 310. pontjában megállapította. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy valamely, a „Sernam 2” határozat alkalmazására köteles magánvállalkozás a gazdasági észszerűség miatt ugyanazon feltételek mellett értékesítette volna együttesen az eszközöket, mint ahogyan arra a jelen ügyben sor került, a fellebbező érvelése azon a téves előfeltevésen alapul, hogy ezen átruházási módok összeegyeztethetők a „Sernam 2” határozat 3. cikkének (2) bekezdése által követett céllal és az abban előírt kötelezettségekkel.
- 162 Egyébiránt, amint azt a fellebbező is elismeri, a Bizottság által új állami támogatásnak tekintett intézkedések nem választhatók el a „Sernam 2” határozat 3. cikke (2) bekezdésének alkalmazásától. Ezen intézkedések tehát nem értékelhetők e rendelkezés kompenzációs céljától függetlenül, így a Törvényszék helyesen járt el, amikor a megtámadott ítélet 323. és 327. pontjában ezen új előnyökre nem alkalmazta a körültekintő magánbefektető kritériumát.
- 163 A fentiekre tekintettel a hatodik jogalap harmadik részét el kell utasítani. Ennélfogva a hatodik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 164 Ebből következik, hogy a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 165 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 166 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 167 A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, a Bizottság, valamint a Mory és a Mory Team kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság, valamint a Mory és a Mory Team részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

- 2) Az SNCF Mobilités a saját költségein felül viseli az Európai Bizottság, valamint a Mory SA és a Mory Team részéről felmerült költségeket.**

Aláírások